

LBRIS

We know
books

Richard Webster

Citirea aurei pentru începători

*Dezvoltă-ți conștiența
pentru a obține succes și sănătate*

Traducere din limba engleză
de Liliana Burghină

Editura

For You

Cuprins

Introducere	7
Capitolul 1 Ce este aura?	17
Capitolul 2 Cum să simți aura	31
Capitolul 3 Cum să vezi aurele	42
Capitolul 4 Culorile aurei	51
Capitolul 5 Chakrele	74
Capitolul 6 Interpretarea culorilor	91
Capitolul 7 Sănătatea în aură	100
Capitolul 8 Evoluția ta și aura	111
Capitolul 9 Citiri ale aurei	137
Anexa A: Semnificațiile culorilor	151
Anexa B: Cuvinte-cheie pentru chakre	157
Note	160
Glosar	165
Sugestii de lectură	170
Despre autor	173

1

Ce este aura?

Conform dicționarului, aura este o emanație invizibilă sau un câmp energetic care înconjoară toate ființele vii. Întrucât există un câmp energetic în jurul tuturor lucrurilor, chiar și o piatră sau o masă de bucătărie are o aură. De fapt, deși înconjoară întregul corp, aura face parte și din fiecare celulă a corpului și reflectă toate energiile subtile ale vieții. Ea poate fi considerată, astfel, o simplă extensie a corpului, în loc de ceva care îl înconjoară. Denumirea de „aură“ provine din cuvântul grecesc *avra*, care înseamnă „briză“. Energiile care circulă prin aura noastră ne reflectă personalitatea, stilul de viață, gândurile și emoțiile. Aura dezvăluie cu intensitate starea noastră de bine fizică, mentală și spirituală.

Unii oameni susțin că aura este un simplu fenomen electromagnetic și că trebuie ignorată. Alții consideră că este formată din scânteia vieții și ne găzduiește conștiința supremă, care ne furnizează energiile necesare trăirii și funcționării în lume. Alții o privesc ca pe o reflexie a noastră, care deține, astfel, o înregistrare completă a trecutului, prezentului și chiar a viitorului personal. Ea este probabil, de fapt, o combinație a tuturor acestor elemente.

Oamenii de știință sunt de acord că posedăm cu toții ceea ce este cunoscut sub numele de „aură fizică“. Aceasta este formată din materie fizică și câmpuri de energie care ne înconjoară corpul. Întrucât oamenii sunt, în mod normal, calzi în raport cu mediul lor înconjurător, cu toții avem gradienti termici care au ca rezultat curenți de aer în apropierea corpului. Energia infraroșie este radiată de corp și avem în jur și câmpuri ionice electrostatice și electrice. În plus, emitem niveluri scăzute de radiații electromagnetice (unde radio) și radiații de joasă frecvență de până la 100 de kilocicli.¹

Totuși, aura conține și culoare, care este creată din lumină. Sir Isaac Newton a fost primul care a demonstrat acest lucru în 1666, când a observat acțiunea luminii solare care trece printr-o prismă de sticlă, ceea ce creează un curcubeu. A fost o descoperire revoluționară, întrucât până atunci toată lumea considera culoarea o parte intrinsecă a fiecărui obiect. Newton a fost ridiculizat pentru ideile sale, ca toți oamenii inovatori. Totuși, el a perseverat în experimente și a observat ce s-a întâmplat când a trecut lumina prin două prisme. Lumina din prima prismă s-a împărțit într-un curcubeu, care s-a transformat din nou într-o lumină clară după ce a trecut prin a doua prismă. Acest lucru a răspuns efectiv la comentariile criticilor săi: culoarea se afla deja în interiorul prisme de sticlă, iar lumina soarelui capta, pur și simplu, culoarea prezentă deja acolo.

Sir Isaac Newton descoperise refracția. Lumina este refractată sau „îndoită“ atunci când trece prin prismă. Roșul este refractat mai puțin decât celelalte culori, având cea mai mare lungime de undă. Violetul are cea mai scurtă lungime de undă și este refractat cel mai mult.² Deși numim negrul și albul culori, ele sunt, de fapt, polaritățile opuse ale întunericului și, respectiv, luminii. Sir Isaac Newton a demonstrat, desigur, că lumina albă conține toate culorile.

Goethe a descris foarte bine acest lucru când scria „Culorile sunt suferințele lumînii”. Prin aceasta, el a vrut să spună că diferitele culori devin vizibile pe măsura reducerii ritmului vibrațional al lumînii albe.³

Unele culori sunt absorbite când lumina atinge suprafața unui obiect. Culorile care sunt reflectate înapoi sunt singurele pe care le putem vedea. Așadar, o frunză verde ne apare verde pentru că a absorbit toate celelalte culori.

Culorile mai închise absorb mai mult decât cele mai deschise. De aceea avem tendința să purtăm culori mai deschise în timpul verii. Am un prieten care nu poartă decât negru tot timpul anului. Chiar dacă hainele sale sunt din materiale ușoare, vara se sufocă, întrucât materialul negru absoarbe toate culorile curcubeului.

Lumina se deplasează prin spațiu sub formă de unde, cu o viteză de 300 000 de kilometri pe secundă. Unele dintre aceste unde au o lungime de peste 160 000 de kilometri, în timp ce altele sunt microscopice. La mijloc se află spectrul de culori, o mică bandă de energie vibrantă pe care o putem vedea.

Viteza lumînii a fost descoperită de astronomul danez Olaf Roemer abia în 1676 și a reprezentat un concept revoluționar la acea vreme. Până la această descoperire se credea că lumina exista, pur și simplu, și nu avea nevoie de timp ca să călătorească.⁴

Este intrigant să ne dăm seama că aura noastră nu este compusă dintr-o formă de lumînă. Aceasta este o concepție greșită frecventă, întrucât instrumentele științifice din zilele noastre nu sunt capabile să detecteze auzele, deși reușesc să detecteze fiecare parte a spectrului luminos. Capacitatea noastră de a le vedea este un tip de clarviziune. Nu trebuie să te îngrijorezi însă de acest lucru, fiind o capacitate complet naturală pe care o avem cu toții.

În anii 1960, John Ott, cercetător de top în domeniul luminii, a descoperit că ochiul îndeplinește două funcții complet diferite. În clipa în care intră în ochi, lumina este transmisă la creier prin nervul optic. Acest lucru ne permite să vedem. Ott a descoperit că lumina este recepționată, de asemenea, de un nucleu de celule din retina ochiului care transmite informația către hipotalamus. Acesta este un mic buton în formă de prună, situat la baza creierului, care controlează o serie de funcții importante, precum simțul echilibrului, apetitul sexual, greutatea și nivelul de stres. El controlează și glanda pituitară, care, la rândul ei, influențează toate glandele endocrine. John Ott a emis teoria că lumina trimisă către glanda pituitară trebuie, astfel, să ne afecteze creșterea și sănătatea la nivel inconștient.⁵ Această descoperire are aplicații importante în vindecarea prin culoare și în determinarea sănătății în aură.

Aurele nu sunt create de lumină, dar aceasta este necesară pentru a le vedea. Aura crește și se extinde la lumina soarelui și se micșorează în spațiu interior. Evident, ea se micșorează și mai mult în întuneric deplin, însă nu dispare complet și este vizibilă ca niște linii mici și fine de energie albastruie. În copilărie, îmi plăcea să mă bag sub așternuturi și să-mi apropiu vârful degetelor, ca să observ liniile fine de energie care dansau între ele.

Anumite persoane au fost capabile să vadă aurele, de-a lungul istoriei. Totuși, abia în ultima vreme oamenii de știință au reușit să verifice existența acestui contur invizibil pe care persoanele cu abilități extrasenzoriale l-au văzut dintotdeauna.

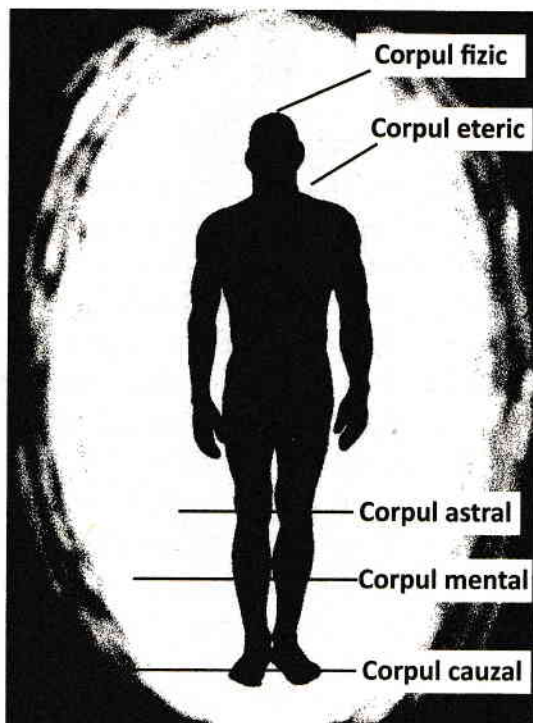
De fapt, mulți oameni reușesc să vadă aurele în copilărie, dar își pierd această capacitate odată cu maturizarea. Experiența mea de a vedea brusc aura din jurul profesorului de

muzică de la școală nu este una neobișnuită la copii; la acea vreme, am luat, pur și simplu, această experiență ca pe ceva de la sine înțeles. Ne pierdem abilitatea abia când creștem și învățăm că aceste lucruri sunt, aparent, imposibile. Din fericire, mulți părinți și profesori sunt mai luminați astăzi decât acum câteva decenii și le încurajează copiilor potențialul extrasenzorial. Totuși, mai este un drum lung, foarte lung de parcurs în această privință.

Pe măsură ce îți dezvolți conștientizarea auri, descoperi că, din când în când, vezi în mod spontan aura altor persoane. Există, de obicei, un motiv pentru acest lucru. Este posibil să vezi pe neașteptate un prieten la care ții și, fiind încântat de aceasta, să-i vezi brusc aura. Vederea bruscă a unei persoane cu o aură mocirloasă servește chiar ca avertisment. Când cineva își pierde brusc cumpătul, este foarte probabil să observi o ceață aurică roșie murdară apărând brusc în jurul său. Când cineva face un gest mărinimos sau generos, este foarte probabil ca aura lui să se extindă și să devină extrem de vizibilă pentru o perioadă scurtă. La o petrecere la care am fost cu mulți ani în urmă am experimentat trista situație de a-i observa brusc aura cuiva aflat în cealaltă parte a sălii. Aura îi era firavă și obosită, transmițându-mi că nu se simțea bine. După 2 zile, a murit. M-am întrebat mult timp de ce i-am văzut brusc aura, când nu vedeam alte aure în cameră. Simt acum că aura lui era un semnal că era pe cale să treacă la o altă întrupare.

Aura este văzută în diferite modalități. De obicei, este observată ca niște câmpuri energetice care înconjoară complet corpul ca un ou imens (Figura 1.1). De fapt, mulți oameni au descris aura ca fiind un „ou auric”.⁶ Majoritatea aurelor se întind la câțiva metri în jurul corpului. Se consideră că o persoană, cu cât este mai evoluată spiritual, cu

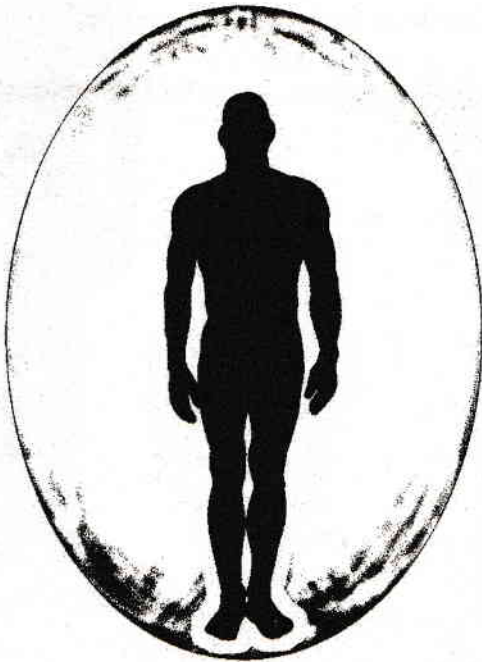
atât are aura mai extinsă. Se crede că aura lui Buddha, de exemplu, se întindea pe o distanță de câțiva kilometri. În interiorul acestui ou mare sunt linii de forță și energie, care radiază în toate direcțiile și reflectă procesele de gândire, sentimentele, sănătatea și potențialul persoanei (Figura 1.2).

Figura 1.1. Câmpurile energetice ale auri

Aura este formată din câmpuri energetice care curg în unghi drept unele față de celelalte. Primul curge în susul și în josul corpului în direcție verticală. În unghi drept față de acesta sunt câmpuri energetice care curg în jurul corpului în direcție orizontală. În cele din urmă, alte unde de energie emană din coloana vertebrală și se îndreaptă spre exterior,

către extremitățile auri. Toate acestea se încrucișează și creează o plasă de energie magnetică întretesută.

Figura 1.2. Energia radiantă în aură

Aura este formată din diferite straturi. Unii mediumni sunt capabili să vadă mai multe straturi (cunoscute sub numele de „corpuri subtile“), iar majoritatea persoanelor cu pregătire sunt capabile să vadă cel puțin 3.⁷ În interpretarea tradițională, fiecare strat al auri reprezenta un domeniu diferit al vieții. De exemplu, aura mentală guvernează procesele de gândire, iar aura astrală, emoțiile. În viața cotidiană, însă, acționăm de obicei cu un amestec al acestora. Încă ne

folosim emoțiile când gândim, iar o parte din gândire este încă implicată chiar și atunci când acționăm emoțional. În zilele noastre, suntem conștienți că totul este întretesut și integrat împreună și, ca atare, avem tendința să privim aura ca pe un întreg.

Singura excepție o reprezintă dublul eteric. Acesta este o structură extrem de fină, aproape invizibilă, care se extinde la 0,6–1,2 centimetri în jurul întregului corp (Figura 1.3). El se dilată în timpul somnului și se contractă pe parcursul perioadei de veghe. Se pare că funcționează ca o baterie care se reîncarcă singură peste noapte.

Oamenii care își dezvoltă pentru prima dată vederea aurică văd dublul eteric ca pe un spațiu între corpul fizic și aura propriu-zisă. Totuși, pe măsură ce vederea li se dezvoltă, devin conștienți că dublul eteric are o nuanță cenușie, dar strălucește constant, se mișcă și își schimbă culoarea. Această mișcare constantă în interiorul dublului eteric creează o mare varietate de culori aproape luminoase, delicate și în continuă schimbare. Dublul eteric este numit uneori „aura sănătății”, întrucât bolile sunt observate aici ca o pată întunecată sau o întrerupere în mișcările auri. În cele din urmă, zona seamănă cu un bazin întunecat, stagnant, în interiorul dublului eteric. Starea precară de sănătate poate fi determinată și prin pierderea colorației în dublul eteric; probabil de aceea este atât

Figura 1.3. Dublul eteric

de des descris ca fiind de culoare gri. Interesant e că această stare precară este determinată, de obicei, înainte ca persoana să fie conștientă că este ceva în neregulă. Oamenii conștienți de acest lucru au posibilitatea să ia măsuri ca să-și restabilească sănătatea și vitalitatea înainte să se întâmple ceva dezastruos. Nu este surprinzător că mulți vindecători spirituali lucrează pe dublul eteric.

Un prieten al meu, fumător înrăit, a renunțat la acest viciu când i s-a spus că aura lui este gri. În câteva săptămâni, aura i-a revenit la strălucirea de odinioară. Dacă ar fi continuat să fumeze, s-ar fi îmbolnăvit foarte grav, întrucât aura sa prezenta un avertisment clar cu privire la o eventuală stare precară de sănătate.

Chiar și gândurile ne afectează dublul eteric. Menținerea în permanență a gândurilor negative sau ostile le face vizibile, în cele din urmă, în interiorul dublului eteric. Gândurile și acțiunile pozitive au, bineînțeles, un efect benefic asupra sănătății și stării de bine, ceea ce se reflectă într-un dublu eteric frumos.

Corpul eteric este înconjurat de aura propriu-zisă. Unii oameni o văd ca pe un număr de învelișuri separate. De fapt, în Orient este folosit ca descriere termenul *kosha*, ceea ce înseamnă „înveliș”⁸. Aura se întinde pe o distanță de câțiva metri și poate fi uneori simțită și văzută de persoane lipsite de cunoștințe sau interes pentru subiecte extrasenzoriale. Oricine este capabil, cu antrenament, să învețe să simtă și să vadă aura. Aceasta pare să se extindă în lumina soarelui atât ca dimensiune, cât și ca vibrație. Iată de ce, probabil, ne simțim mai însuflețiți și mai energici vara decât iarna.

Aura observată pentru prima dată pare albă și are un aspect aproape ca de nor. Culorile sunt văzute treptat, pe măsură ce se dezvoltă vederea aurică. Fiecare aură are o culoare de fond care dezvăluie informații importante despre

persoana respectivă. Ea ne arată natura emoțională, mentală și spirituală a persoanei.

În plus, aura conține raze de diferite culori care emană din corp și radiază în exterior prin intermediul ei. Unii consideră că acestea sunt undele gândurilor și, cu siguranță, gândurile și emoțiile ne influențează enorm aura. De aici provin, fără îndoială, expresii uzuale precum „roșu de furie“ și „verde de invidie“. Asemenea unde de gânduri vin și pleacă și nu trebuie considerate ca fiind o parte permanentă a aurei. Nimeni nu rămâne „roșu de furie“ timp de săptămâni sau luni întregi. Totuși, gândurile și emoțiile negative pot să creeze modificări permanente în aură. În aceste cazuri, ele schimbă culorile naturale luminoase și vibrante ale aurei în culori terne, respingătoare, chiar cu aspect malefic.

Câteva persoane prezintă o varietate de forme geometrice în interiorul aurei și se crede că acestea au semnificație simbolică. De exemplu, un cerc în interiorul aurei este simbol al împlinirii și satisfacției lăuntrice. Un triunghi este semn că persoana îi protejează pe ceilalți sau că este protejată de cineva. O stea indică o abilitate extrasenzorială semnificativă.

În plus, vei vedea uneori săgeți, spirale, conuri, cruci, semiluni și o varietate de alte forme și desene în interiorul aurei oamenilor. Săgețile apar frecvent când persoana este supusă la stres sau tensiune, în special de o perioadă lungă. Crucile indică reticența în a lua o decizie și se găsesc cel mai frecvent în aurele persoanelor indecise și timide. Spiralele, conurile și semilunile sunt, de obicei, indicația unei gândiri serioase și sunt adesea întâlnite în formele-gând. În mod interesant, ele sunt rareori întâlnite în aura persoanelor cu ocupații care le stimulează mental. Le vei găsi în principal în aura celor care, dintr-un motiv sau altul, își folosesc în prezent creierul mai mult decât de obicei. Am observat acest lucru de mai multe